

зиален директор, защото, право да се каже, тя пишеше повече на диалект, отколкото на книжовен език. Тези уроци увеличиха вроденото враждебно чувство на малката писателка към всяко учебно занимание, освен четенето на романи и стихове.

По-плодотворни бяха практичните уроци, които благосклонният брат й даде, като я запозна със стари овчари, които разправяха разни истории, много по-чудни от писаните по книгите, като я водеше със себе си на разходка в най-типичните околни селища, на полските празници, по кошарите, пръснати из усамотените пасбища, скрити като гнезда в гористите планински падини.

Един от тия излети бе възшебен още и затова, че бе направен в чудна компания. Освен братът на Антонино, бяха дошли и други приятели на Андрея, все пропаднали студенти, които пред мъчителното величие на речника бяха предпочели физармониката и одисеята, която си създаваха сами, когато се сбиваха за някоя хубава млада селянка, а после се одобряваха по време на угощения, докато костите на печените на шиш агнета се трупаха пред краката им, както под трапезите на героите от сказанията за крал Карл.

Подобно угощение биде устроено през този ден в кошарите на бащините *Canas*¹2/ на Андрея и Козима. След като свинарите бяха завършили сезона си, бяха ги последвали овчарите и козарите. Овцете пасяха изсъхналия асфодел, чиито дълги златисти стъбла хрупкаха между зъбите на животните като трисини², а черните кози с дяволични глави, очертаваха профила си върз седефа на скалистите върхове.

Този ден Козима научи повече неща, отколкото в десет урока на учителя си по литература. Тя се научи да различава назъбеното листо на дъба от копиевидното на пърнара, благоухания цвят на белия лопен от тоя на полската повитица. А от висотата на един замък, направен от натрупани скали, над които се виеха соколи, примамени от слънцето както

1. Обградени пасбища на сардински диалект

2. Хлебчета, направени във вид на дълги, тънки пръчици